

[Justitsministeren]

er hovedmotiveringen for beslutningsforslaget fra SF, altså det, at man føler, at lokalnævnene i klagesagerne i nogen grad sættes ud af kraft, fordi politiet inden behandlingen i lokalnævnet har foranstaltet en nærmere undersøgelse på baggrund af klagen.

Det er min opfattelse, at politiet, når der indgives en klage – og det er også intentionerne i de gældende administrative retningslinjer – ikke bør gå længere, end at der i nødvendigt omfang sker en klarlæggelse af klagens indhold, eventuelt suppleret af en udtalelse fra den politimand, der klages over. En sådan udtalelse bør politimanden naturligvis have lejlighed til at fremskaffe, og det har han også ret til efter de gældende regler i loven. Men politiet bør altså efter min mening afholde sig fra f.eks. at tage kontakt med eventuelle vidner til episoden og overlade det til lokalnævnet at tage stilling til, om der måtte være grundlag for at indlede en sådan nærmere undersøgelse og i givet fald også tage stilling til formen for denne undersøgelse.

Det er en problemstilling, vi har drøftet i Justitsministeriet med repræsentanter for politiet på baggrund af den undersøgelse, som jeg omtalte for et øjeblik siden, og som gav anledning til at overveje, om ikke sagerne i en række tilfælde var behandlet for dybt af politiet, inden de blev fremlagt i lokalnævnet.

Jeg tror, at det vil være hensigtsmæssigt, at vi overvejer – og det vil jeg meget gerne drøfte i det videre arbejde med dette forslag i Retsudvalget – om de gældende administrative retningslinjer bør præciseres på dette punkt, så vi sikrer, at politiet i alle tilfælde nøjes med i nødvendigt omfang at belyse eller klarlægge klagens indhold. Derefter må lokalnævnet tage stilling til, om der er grundlag for at indlede en egentlig undersøgelse.

Med andre ord mener jeg, at det problem, som forslagsstillerne navnlig har peget på, vil, hvis ændringer skønnes påkrævet, kunne løses i forbindelse med en præcisering af de administrative retningslinjer for arbejdet i lokalnævnet.

Forslaget om, at klagenævnene skal kunne tage stilling til berettigelsen af en klage ved at kunne udtale kritik af en politimands adfærd, rejser for mig at se en række principielle betænkeligheder. Politifolkene er jo i dag undergivet de almindelige tjenestemandretlige regler,

herunder bestemmelserne om disciplinær forfølgning i forbindelse med eventuelle tjenstlige forhør osv. Jeg ser ingen begrundelse for, at man skulle fravige disse almindelige regler i tjenstemandslovgivningen på dette område.

Der er efter min mening heller ikke behov for at ændre den gældende ordning, hvorefter politimandens foresatte som på andre områder kan iværksætte disciplinære foranstaltninger i form af påtaler, hvis den undersøgelse, som har været iværksat i overensstemmelse med de almindelige tjenstemandsretlige regler, måtte give grundlag for det.

Jeg kan altså ikke gå ind for beslutningsforslaget om en ny struktur, om en ny sammensætning af lokalnævnene eller af klagenævnene, men jeg vil meget gerne med Retsudvalget drøfte, om der måtte være behov for ændringer i de administrative retningslinjer, som kunne løse det, som jeg ser som et hovedproblem: sagernes status, når de når frem til behandling i lokalnævnene.

Frank Jensen (S):

Forslaget om at oprette politiklagenævn i samtlige 54 politikredse rører ved to principielle områder i den nuværende klagegang gennem lokalnævnene, nemlig kompetencespørgsmålet og sammensætningen af klagenævnene.

I 1985 gennemførte den daværende justitsminister en undersøgelse af erfaringerne med lokalnævnenes virksomhed ved at forespørge hos politiet, de kommunale repræsentanter og Advokatrådet. Politiet og de kommunale repræsentanter gav udtryk for, at de stort set var tilfreds med den nuværende klageadgang – og det er jo glædeligt – hvorimod Advokatrådet mildest talt var kritisk, ja, i deres svarskrivelse til justitsministeren truede de beskikkede advokater ligefrem med at udtræde af lokalnævnene, hvis der ikke gennemførtes nogle ændringer i det kompetenceforhold, der ligger i de nuværende lokalnævn. Det var justitsministeren ikke inde på i sin første tale, men det kan være, justitsministeren vil vende tilbage til det spørgsmål, den trussel, som ligger i Advokatrådets svarskrivelse til den daværende justitsminister.

Advokatrådets kritik byggede på, at lokalnævnene i dag ikke har kompetence til at træffe afgørelser om klagens rimelighed, men kun om, hvorvidt en sag skal undersøges nærmere. Dernæst er der det forhold, at politiet ofte selv eta-